

จดหมายฉบับที่สอง ของอัครสาวกเปโตร

จงเพิ่มพูนขึ้นจนเกิดผล
ในความรู้
แห่งพระคริสต์

1 ซีโมนเปโตร ผู้รับใช้และ
อัครสาวกของพระเยซูคริสต์
เรียน ท่านทั้งหลายที่ได้รับความ
เชื่ออันประเสริฐอย่างเดียวกัน
กับเรา โดยความชอบธรรมของ
พระเจ้าและพระเยซูคริสต์พระ
ผู้ช่วยให้รอดของเราทั้งหลาย
2 ขอพระคุณและสันติสุขจงเพิ่ม
พูนแก่ท่านทั้งหลาย โดยรู้จัก
พระเจ้าและพระเยซูองค์พระผู้
เป็นเจ้าของเรา
3 ด้วยเห็นแล้วว่า ฤทธิ์เดชอัน
ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ได้ให้ลึ
งสารพัดแก่เราที่จะให้มีชีวิตและ
ทางที่เป็นอย่างพระเจ้า โดยรู้จัก
พระองค์ผู้ได้ทรงเรียกเราให้ถึง
สง่าราศีและคุณธรรม
4 ด้วยเหตุเหล่านี้ พระองค์จึงได้
ทรงประทาน พระสัญญาอัน
ประเสริฐและใหญ่ยิ่งแก่เรา เพื่อ
ว่าด้วยพระสัญญาเหล่านี้ ท่าน
ทั้งหลายจะพ้นจากความเสื่อม
โทรมที่มีอยู่ในโลกนี้เพราะตัณ
หา และจะได้รับส่วนในสภาพ
ของพระองค์

5 เพราะเหตุนี้เองท่านจงอุตส่าห์
จนสุดกำลังที่จะเอาคุณธรรม
เพิ่มความเชื่อ เอาความรู้เพิ่ม
คุณธรรม

6 เอาความเหนียวรั้งตนเพิ่ม
ความรู้ เอาความอดทนเพิ่ม
ความเหนียวรั้งตน เอาการที่
เป็นอย่างพระเจ้าเพิ่มความอด
ทน

7 เอาความรักฉันพี่น้องเพิ่มการ
ที่เป็นอย่างพระเจ้า และเอา
ความรักคนทั่วไปเพิ่มความรัก
ฉันพี่น้อง

8 เพราะถ้ามีใจอย่างนั้นอยู่ใน
ท่านทั้งหลายพร้อมบริบูรณ์แล้ว
ก็จะกระทำให้ท่านไม่เกียจคร้าน
หรือไร้ผลในความรู้แห่งพระเยซู
คริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

9 เพราะว่าผู้ใดที่ขาดสิ่งเหล่านี้ก็
เป็นคนตาบอดตาสั้น และลืมไป
ว่าตนได้รับการชำระจากความ
ผิดบาปเมื่อก่อนนั้นเสียแล้ว

10 เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย
จงยังอุตส่าห์กระทำตนให้เป็น
ไปตามที่พระเจ้าทรงเรียกและ
ทรงเลือกท่านไว้แล้วนั้น เพราะ
ว่าถ้าท่านประพฤติเช่นนั้น ท่าน
จะไม่สะดุดล้มเลย

(1) กท 2:8; อฟ 4:5 (2) ดนล 4:1 (3) 1 ธส 2:12; 1 ปต 1:5
(4) 2 คร 1:20; 3:18; 7:1 (5) 1 ปต 3:7; 2 ปต 3:18 (7) กท 6:10
(8) ยน 15:2 (9) 1 ยน 2:9-11 (10) 1 ยน 3:19

11 ตัวอย่างอย่างนั้นท่านทั้งหลาย จะมีสิทธิสมบัติที่จะเข้าใน อาณาจักรนิรันดร์ของพระเยซู คริสต์องค์ พระผู้เป็นเจ้าและ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

12 เหตุฉะนั้น ถึงแม้ว่าท่านจะรู้ และตั้งมั่นคงอยู่ในความจริง ที่ท่านรับแล้วนั้นก็ดี ข้าพเจ้าก็ไม่ละเลยที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายเสมอให้ระลึกถึงสิ่งเหล่านี้

13 トラบใดที่ข้าพเจ้ายังอาศัย อยู่ในพลับพลานี้ ข้าพเจ้าเห็นสมควรที่จะเตือนสติท่านทั้งหลายให้ระลึกถึงข้อความเหล่านี้

14 เพราะข้าพเจ้ารู้ว่า อีกไม่ช้า ข้าพเจ้าก็จะต้องสละทิ้งพลับพลาของข้าพเจ้าไป ดังที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าแล้ว

คำพยาน

อันหนักแน่น

ของเปโตร

15 ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าจะอุตสาหะกระทำให้ท่านทั้งหลายระลึกถึงสิ่งเหล่านี้เสมอเมื่อข้าพเจ้าตายแล้ว

16 เพราะว่าเมื่อเราได้สำแดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงฤทธิ์เดชของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และการที่พระองค์จะเสด็จมานั้น เราไม่ได้

คล้อยตามนิยายที่เขาคิดแต่งไว้ด้วยความเฉลียวฉลาด แต่เราได้เห็นอนุภาพของพระองค์ด้วยตาของเราเอง

17 เพราะว่าคราวเมื่อพระองค์ได้ทรงรับเกียรติและสง่าราศีจากพระเจ้าพระบิดา เมื่อพระสุรเสียงจากสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ได้มาถึงพระองค์ ตรัสแก่พระองค์ว่า "ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านผู้นี้มาก"

18 และเราก็ได้ยินพระสุรเสียงนี้มาจากสวรรค์ ในครั้งที่เราได้อยู่กับพระองค์ที่ภูเขอันบริสุทธิ์นั้น

19 และเรามีคำพยากรณ์ที่แน่นอนยิ่งกว่านั้นอีก จะเป็นการดีถ้าท่านทั้งหลายจะถือตามคำนั้น เสมือนแสงประทีปที่ส่องสว่างในที่มืด จนกว่าแสงอรุณจะขึ้น และดาวประจักษ์จะผุดขึ้นในใจของท่านทั้งหลาย

20 จงรู้ซึ้งก่อน คือว่าคำพยากรณ์ทุกคำที่จารึกไว้ในพระคัมภีร์แล้ว ไม่มีใครตีความได้ตามลำพังใจของตนเอง

21 ด้วยว่า คำพยากรณ์ในอดีตนั้นไม่ได้มาจากความประสงค์ของมนุษย์ แต่พวกผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้กล่าวคำตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา

(12) ฟป 3:1; 1 ปต 5:12 (13) 2 คร 5:1; 2 ปต 3:1 (14) ยน 13:36; 2 ทธ 4:6

(16) มธ 17:1-5; 1 คร 1:17; อฟ 1:19 (17) มธ 17:5; มก 9:7 (18) มธ 17:1

(19) สกษ 4:18; ยน 1:4 (20) รม 12:6 (21) 2 ซมอ 23:2; ยรม 23:26; ลก 1:70

**ผู้พยากรณ์เท็จ
และผู้หลอกลวง**

2 แต่เราได้มีผู้พยากรณ์เท็จท่ามกลางประชาชนทั้งหลายด้วย เช่นเดียวกับที่จะมีอาจารย์เท็จท่ามกลางท่านทั้งหลาย ผู้ซึ่งจะแอบเอาลัทธิที่ออกนอกถิ่นนอกทางอันจะนำไปสู่ความหายนะเข้ามาด้วย และจะปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ และจะนำความพินาศอย่างฉับพลันมาถึงตนเอง 2 จะมีหลายคนประพฤติดังตามทางแห่งการสาปแช่งของเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางแห่งความจริงจะถูกกล่าวร้าย 3 และด้วยความโลภเขาจะกล่าวคำตลบตะแลงเพื่อคำกำไรจากท่านทั้งหลาย การลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ถูกพิพากษามาแล้วจะไม่เนินช้า และความหายนะของเขาก็จะไม่หลับไหลไป 4 เพราะถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลึกเขาลงไปสู่สู่นรก และได้มัดเขาไว้ด้วยเครื่องจองจำแห่งความมืด คุณไว้นักกว่าจะถึงเวลาทรงพิพากษา 5 และไม่ได้ทรงยกเว้นมนุษย์โลกครึ่งโบราณ แต่ได้ทรงช่วย

โนอาห์ ผู้ประกาศความชอบธรรมกับคนอื่นอีกเจ็ดคนให้รอด เมื่อคราวที่พระองค์ได้ทรงบันดาลให้น้ำท่วมโลกของคนอธรรม

6 และได้ทรงลงโทษเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ให้พินาศเป็นถ้ำถ่าน เพื่อให้เป็นตัวอย่างแก่คนต่อไปที่จะประพฤติชั่ว

7 และได้ทรงช่วยโลทผู้ชอบธรรมให้รอด ผู้มีความทุกข์ใหญ่หลวงเพราะการประพฤติลามกของคนชั่วเหล่านั้น

8 (ด้วยว่า คนชอบธรรมนั้นซึ่งได้อาศัยอยู่ในท่ามกลางเขาเหล่านั้น เมื่อท่านได้เห็นและได้ยิน จิตใจที่ชอบธรรมของท่านก็เป็นทุกข์เป็นร้อนทุกวัน ๆ เพราะการประพฤติชั่วของคนเหล่านั้น)

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบวิธีที่จะช่วยคนที่ตามทางของพระเจ้าให้รอดพ้นจากการทดลองต่าง ๆ และทรงทราบวิธีที่จะรักษาคนอธรรมไว้จนถึงวันพิพากษาเพื่อจะได้ลงโทษเขา

สัญลักษณ์บางอย่าง

ของผู้พยากรณ์เท็จ

10 โดยเฉพาะคนเหล่านั้นที่ปล่อยตัวไปตามเนื้อหนังในราคะตัณหาแห่งความโลภโกรธแค้นและหมิ่นประมาทผู้ใหญ่ที่มีอ้า-

(1) มธ 24:5, 24; 1 ทธ 4:1-2 (6) ปฐก 19:1-26; ยด 1:7

(7) ปฐก 19:16, 29 (8) สดต 119:139

(9) สดต 34:15-19; 1 คร 10:13; วว 3:10 (10) อพย 22:28; ยด 1:4, 7-8

นาง คนเหล่านี้ทะนงตนและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามผู้ที่มีบรรดาศักดิ์

11 แต่ฝ่ายทูตสวรรค์แม้ว่ามีฤทธิ์และกำลังมากกว่า ก็หาได้กล่าวประณามคนเหล่านั้นหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่

12 แต่ว่า คนเหล่านั้นเป็นเหมือนสัตว์เดี๋ยวจนจนที่ปราศจากความคิด เป็นสัตว์ที่ทำตามสัญชาตญาณ เกิดมาเพื่อถูกจับและถูกฆ่า เขากล่าวประณามสิ่งที่เขาไม่เข้าใจเลย เขาจะต้องพินาศในการชั่วร้ายของตนเอง

13 และจะรับบำเหน็จแห่งการอธรรม เหมือนคนที่ถือการเสเพลเฮฮาในเวลากลางวันเป็นความเพลิดเพลิน เขาต่างพริ้วและมลทิน และประพฤติการเสเพลเฮฮาด้วยการหลอกลวงของตนเอง เมื่อกำลังกินเลี้ยงร่วมกับท่านทั้งหลาย

14 ตาเขาเต็มไปด้วยความปรารถนาแห่งการล่องประเวณี และเขาหยุดกระทำบาปไม่ได้เลย เขาวางกับดักคนที่มึนเมาใจไม่มั่นคง เขามีใจชินกับการโลก เขาเป็นลูกแห่งความสาปแช่ง

15 เขาสละทิ้งทางถูกต้อง หลงไปในทางผิด ดำเนินตามทาง

ของบาลาอัมบุตรชายเบโอร์ ผู้ที่ชอบบำเหน็จแห่งการอธรรม

16 แต่บาลาอัมก็ได้ถูกติเพราะการที่เขาได้กระทำความชั่วช้านั้น ลาไ้ตัวนั้นพูดเป็นภาษามนุษย์และได้ยับยั้งอาการคลุ้มคลั่งของศาสตพยากรณ์คนนั้น 17 คนเหล่านี้ เป็นบ่อที่ไร้น้ำ เป็นเมฆที่ถูกพายุพัดไป ทรงเตรียมหมอกแห่งความมืดทึบไว้แล้วสำหรับคนเหล่านั้นเป็นนิตย์

18 เพราะว่าเขาพูดเย่อหยิ่งอวดตัว และเขาใช้ความปรารถนาแห่งเนื้อหนังกับความกำหนัด เพื่อจะล่อลวงคนทั้งหลายที่กำลังหนีไปจากคนเหล่านั้นที่หลงประพฤติผิด

19 เขาสัญญาว่าจะให้คนเหล่านั้นพ้นจากการเป็นทาส แต่ตัวเขาเองยังเป็นทาสของความหายนะ เพราะว่ามีมนุษย์พ่ายแพ้แก่สิ่งใด เขาก็เป็นทาสของสิ่งนั้น

ความหน้าซื่อใจคด

ของผู้สอนเท็จ

20 เพราะว่าถ้าหลังจากที่เขาพ้นจากสรรพมลทินของโลกนี้แล้ว ด้วยการที่เขาารู้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด เขากลับเกี่ยวข้อและพ่ายแพ้แก่การชู้ฉ้อ

(11) ยด 1:9 (12) ยด 1:10 (13) รม 13:13; 1 คร 11:20-21; ฟป 3:19; ยด 1:12

(14) ยด 1:11 (15) กตว 22:5, 7; พบญ 23:4; นทม 13:2; ยด 1:11; วว 2:14

(17) ยด 1:12-13 (19) ยน 8:34; รม 6:16 (20) มธ 12:45; ลก 11:26; สบ 6:4-6

อีก บั้นปลายของเขาก็กลับชั่วร้ายยิ่งกว่าตอนต้น

21 เพราะว่าถ้าเขาไม่รู้จักทางชอบธรรมนั้นเสียเลยก็ยิ่งจะดีกว่าที่เขาได้รู้แล้ว แต่กลับหันหลังให้พระบัญญัติอันบริสุทธิ์ที่ได้ทรงโปรดประทานให้แก่เขา

22 พฤติกรรมได้เกิดกับเขาตามสุภาษิตซึ่งเป็นความจริงว่า "สุนัขได้กลับกินสิ่งที่มันสำรอกออกมาแล้ว และสุกรที่ได้ชำระล้างตัวแล้วก็กลับลุยลงไปนอนในปลักอีก"

3 บัดนี้ พวกที่รัก นี่เป็นจดหมายฉบับที่สองที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงท่านทั้งหลาย และในจดหมายทั้งสองฉบับนั้น ข้าพเจ้าได้สะกิดใจอันบริสุทธิ์ของท่านให้ระลึก

2 เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ใส่ใจถ้อยคำทั้งหลายที่พวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ได้กล่าวไว้เมื่อก่อน และคำบัญชาของเราทั้งหลายพวกอัครสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด

คำเตือนเกี่ยวกับ

ผู้เยาะเย้ยการเสด็จกลับมา

3 จงรู้ชื่อนี้ก่อน คือในวันสุดท้ายคนที่ชอบเยาะเย้ยจะเกิดขึ้น และดำเนินตามใจปรารถนา

ชั่วของตน

4 และจะถามว่า "คำที่ทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะเสด็จมานั้นอยู่ที่ไหน เพราะว่าตั้งแต่บรรพบุรุษหลบล่วงไปแล้ว สิ่งทั้งปวงก็เป็นอยู่เหมือนที่ได้เป็นอยู่ตั้งแต่เดิมทรงสร้างโลก"

5 เพราะว่าเขาแกล้งลืมข้อนี้เสียคือโดยคำตรัสของพระเจ้า ฟาสุวรรณได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินโลกจึงได้บังเกิดขึ้นแยกออกจากน้ำและท่ามกลางน้ำ

6 โดยเหตุเหล่านั้น พระองค์จึงได้ทรงบันดาลให้น้ำมาท่วมทำลายโลกที่มีอยู่ในเวลานั้น

7 แต่ว่าท้องฟ้าอากาศและแผ่นดินโลกที่อยู่เดี๋ยวนี้ พระองค์ทรงเก็บงำไว้โดยคำตรัสนั้นสำหรับให้ไฟเผา คือเก็บไว้จนถึงวันทรงพิพากษาและวันพิพากษาแห่งบรรดาคนอธรรม

8 แต่พวกที่รัก อย่าลืมข้อนี้เสียคือวันเดียวขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เป็นเหมือนกับวันเดียว

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่เราทั้งหลายมาช้านาน ไม่ทรงประสงค์ที่จะ

(21) ลก 12:47 (22) สภข 26:11 (1) 2 ปต 1:13 (2) 2 ปต 1:21; ยด 1:17

(3) 2 ปต 2:10 (4) ปฐก 6:1-7 (5) ปฐก 1:6, 9; สดต 24:2 (6) ปฐก 7:11-12, 21

(7) มธ 25:41; 2 ธส 1:8; 2 ปต 3:10 (8) สดต 90:4 (9) สดต 86:15; อสย 30:18

ให้ผู้หนึ่งผู้ใดพิพากษาเลย แต่ทรง
 ปราบปรามที่จะให้คนทั้งปวงกลับ
 ใจเสียใหม่

วันของ

องค์พระผู้เป็นเจ้า

10 แต่ว่าวันขององค์พระผู้เป็น
 เจ้านั้นจะมาถึงเหมือนอย่าง
 ขโมยแอบย่องมาในเวลากลาง
 คืน และในวันนั้นท้องฟ้าจะลวง
 เสียไปด้วยเสียงที่ดังกึกก้องและ
 โลกธาตุจะสลายไปด้วยความ
 ร้อนอันแรงกล้า และแผ่นดิน
 โลกกับการงานทั้งปวงที่มีอยู่ใน
 นั้นจะต้องไหม้เสียสิ้นด้วย

11 เมื่อเห็นแล้วว่าสิ่งทั้งปวงจะ
 ต้องสลายไปหมดสิ้นเช่นนี้ ท่าน
 ทั้งหลายควรจะเป็นคนเช่นใดใน
 ชีวิตที่บริสุทธิ์ และที่เป็นอย่าง
 พระเจ้า

12 คอยท่าและเร่งที่จะให้วัน
 ของพระเจ้ามาถึง เมื่อไฟจะติด
 ท้องฟ้าอากาศให้ละลายไป และ
 โลกธาตุจะละลายไปด้วยไฟอัน
 ร้อนยิ่ง

13 แต่ว่าตามพระสัญญาของ
 พระองค์นั้น เราจึงคอยท้องฟ้า
 อากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่
 ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่

14 เหตุฉะนั้นพวกที่รัก เมื่อ
 ท่านทั้งหลายยังคอยสิ่งเหล่านี้
 อยู่ ท่านก็จงอุตส่าห์ให้พระองค์
 ทรงพบท่านทั้งหลายอยู่เป็นสุข

ปราศจากมลทินและข้อตำหนิ
 15 และจงถือว่า การที่องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของเราทรงอดกลั้น
 พระทัยไว้นานนั้นเป็นการช่วย
 ให้รอด ดังที่เปาโลน้องที่รักของ
 เราได้เขียนจดหมายถึงท่านทั้ง
 หลายด้วย ตามสติปัญญาซึ่ง
 พระองค์ได้ทรงโปรดประทาน
 แก่ท่านนั้น

16 เหมือนในจดหมายของท่าน
 ทุกฉบับ ท่านได้กล่าวถึงเหตุ-
 การณ์เหล่านั้น และในจดหมาย
 นั้นมีบางข้อที่เข้าใจยาก ซึ่งคน
 ทั้งหลายที่ไม่ได้เรียนรู้และไม่
 แน่ใจนั้น คงนั้นได้เปลี่ยน
 แปลงเสีย เหมือนเขาได้เปลี่ยน
 แปลงข้ออื่น ๆ ในพระคัมภีร์ จึง
 เป็นเหตุกระทำให้ตัวพิพากษา

17 เพราะเหตุนี้ พวกที่รัก
 เมื่อท่านทั้งหลายรู้เรื่องนี้ก่อน
 แล้ว ท่านก็จงระวังให้ดี เกรง
 ว่าท่านอาจจะหลงไปกระทำผิด
 ตามการผิดของคนชั่ว และท่าน
 ทั้งหลายจะสูญเสียความหนัก
 แน่นมั่นคงของท่าน

18 แต่ขอท่านทั้งหลายจงเจริญ
 ขึ้นในพระคุณและในความรู้
 เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด
 ของเรา สง่าราศีจะมีแต่พระองค์
 ทั้งในปัจจุบันนี้ และตลอดไป
 เป็นนิตย์ เอเมน

(10) สดต 102:25-26; วว 3:3 (11) 1 ปด 1:15 (12) สดต 50:3; มคา 1:4; 1 คร 1:7

(13) อสย 65:17; 66:22; วว 21:1 (14) 1 คร 1:8; 15:58 (15) รม 2:4

(16) 1 คร 15:24; 2 ทธ 3:16 (17) มก 13:23; อฟ 4:14 (18) อฟ 4:15; 2 ทธ 4:18